ഹൃദയത്തിൽ നിന്നുള്ള കത്തുകൾ

അവനിന്നും, നിര നിരയായി അടുക്കി വച്ച പുസ്തകങ്ങൾക്കിടയിലൂടെ ഒരു പുസ്തകമെടുത്ത് മണിക്കൂറുകളായി വായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. തന്റെ ക്ഷീണിതമായ കണ്ണുകൾ വേഗതയിൽ ചലിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവൻ തൊട്ടടുത്തു വച്ച ഇളം കാപ്പി എൻവലപ്പിലേക്ക് കണ്ണു തിരിച്ചു. ഹൃദയത്തിന്റെ ഭാരം അസാധാരണമായി കൂടി വരുന്നതുപോലെ അവനനുഭവപ്പെട്ടു. ചിപ്പിക്കുള്ളിൽ നിന്നും പുറത്തേക്ക് കേൾക്കുന്ന കടലിരമ്പത്തിന് സമാനമായി അവൻ ശ്വാസമെടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു വായനയിൽ ഒരു ക്ഷണം പോലും മനസ്സുറപ്പിക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. ഘടികാരത്തിൽ 6 മണി മുഴങ്ങി, അത് ദിഗന്തങ്ങളിൽ നിന്നും പ്രതിഫലിച്ച് അവനെ ചിന്തകളിൽ നിന്നുമുണർത്തി. തന്റെ പുസ്തകങ്ങളെല്ലാം പഴയ ലെതർ ബാഗിൽ അടുക്കി വച്ച് അവനെഴുന്നേറ്റു. മേഘാവൃതമായ ആകാശത്തിലൂടെ സൂര്യൻ ആമുറിയുടെ ജനാലയിലേക്ക് എത്തിനോക്കി അവനെ പ്രതിഫലിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. കമാനാകൃതിയിലുള്ള ആ വലിയ വാതിലുകൾ ഞെരുക്കിക്കൊണ്ട് തുറന്ന്,

പുറത്തേക്കിറങ്ങി. സൂര്യൻ ചക്രവാളത്തിലേക്ക് നീങ്ങി തുടങ്ങിയിരുന്നു. ഹൃദയ ധമനികൾ തുടിക്കുന്നതായവനുതോന്നി. നീണ്ട വരാന്തയിലൂടെ സാവധാനം അലസമായ അവൻ നടന്നു. വരാന്തയുടെ ഒത്ത നടുക്കുള്ള മേശയിൽ തുറന്നു വച്ചിരുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ ഓരോന്നായി അടുക്കി വച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ആ കത്ത് വീണ്ടും അവന്റെ മനസ്സിലേക്കു വന്നു. വിലാസമില്ലാത്ത, പ്രേഷിതനാരാണെന്നു വ്യക്തമാകാത്ത ആ കത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം വായിച്ചതിന് ശേഷം മനസ്സിൽ വലിയ വിഷാദം കടന്നുകൂടിയിരിക്കുന്നു. അവനാ ചിന്തകളെ കൂടുതൽ വളരാനനുവദിച്ചില്ല. നടന്നു പടികൾക്ക് നേരെ അവൻ നടന്നു. പുരാതനവും അതിനിഗൂഢവുമായ പല പുസ്തകങ്ങളും അതിലേക്ക് ഇറങ്ങി ചെല്ലുന്നവർക്ക് മാത്രം വ്യക്തമാവുന്ന ജീവിതങ്ങളും, നൂറ്റാണ്ടുകൾ പഴക്കമുള്ള കൈയെഴുത്തുപ്രതികളും നിറഞ്ഞ ആൽക്കോവ് ലൈബ്രറിയുടെ പ്രധാനകവാടത്തിലൂടെ ഒരു ജാക്കറ്റും, അതിനു പുറത്തൊരു ലെതർ ബാഗും തൂക്കി അവൻ നടന്നു. പതിവായി ലഭിക്കാറുള്ള മഴയേയും കാത്ത്

ഉത്കടമായി ദാഹിച്ചുകൊണ്ട് പുൽത്തകിടികൾ
ക്ക് മീതെ കാത്തു നിൽക്കുന്ന വൃക്ഷങ്ങളെ
യും, കുഞ്ഞു ചെടികളേയും ~~കാ~~ സാക്ഷിയാക്കി
അവൻ ബെൻകറിന്റെ ഇടവഴികളിലേക്ക് ഇറങ്ങി
പടുകൂറ്റൻ കെട്ടിടങ്ങളാൽ ചുറ്റപ്പെട്ട,
അംബര ചുംബികളായതും പുരാതനമായതുമായ വൃക്ഷങ്ങ
ളും അതിന്റെ തണലിൽ മന്ത്രിക്കപ്പെടുന്ന ജീവി
തങ്ങളും, മൂന്നു ഭാഗവും കടലിന്റെ തലോടലേറ്റ്,
അനന്തമായ വർണ്ണങ്ങളാൽ ചാരുതയേറിയ
നക്ഷത്രപഥങ്ങൾക്കു കീഴിൽ, സൗന്ദര്യമാർന്നു
നിൽക്കുന്ന ബെൻകർ നഗരം ഇടവഴികളും
കടകമ്പോളങ്ങളും കൊണ്ട് സമൃദ്ധമാണ്.
എന്നും തിരക്കേറുന്ന ഇടവഴികൾ കൂടുതൽ
ഭംഗിയാകുക രാത്രിയുടെ ഇരുട്ടിലാണ്. ബെൻകറിന്റെ
ഹൃദയ ഭാഗത്തുകൂടെ അവൻ കടകമ്പോളങ്ങൾക്കു
നടുവിലുള്ള പാതയിലൂടെ നടന്നു. അടുക്കിവച്ചതു
പോലെ തോന്നിക്കുന്ന കടകൾ, ആ ചുമരുകൾ
ക്ക് തൊട്ടടുത്ത് പരവതാനികൾ വിൽക്കാൻ വച്ചി
രിക്കുന്നു. അതിനു തൊട്ടടുത്ത് അത്തറുകളും, ...

സുഗന്ധലേപനങ്ങളും , മേശകൾ നിരത്തിവച്ച്
അതിനു ചുറ്റുമിരുന്ന് വ്യാപാരികൾ ഉറക്കെ വിളിക്കുന്നു
വിലപേശലും, വാങ്ങലും വിൽക്കലും... ഓ!
ബഹളം തന്നെ അവൻ മനസ്സിലോർത്തു. എല്ലാ
അവ്യക്തമായ ശബ്ദകോലാഹലങ്ങൾക്കും നടുവിലൂടെ
അവൻ തന്റെ ബാഗിന്റെ ഭാരത്തോടൊപ്പം ഹൃദയ
ത്തിന്റെ ഭാരവും താങ്ങി നടന്നു. മനസ്സിനധിക
മൊന്നും പരിചിതമല്ലാത്ത അപരിചിതത്വം
ആദ്യമായ ബെൻഷർ നഗരത്തോടവൻ നിർവേദ
മനുഭവപ്പെട്ടു. ആ വലിയ ആൾക്കൂട്ടം ഓരോന്നാ
യി മുറിച്ചു കടന്നവൻ സ്റ്റാർലൈറ്റ് സർക്കിളിൽ
എത്തിച്ചേർന്നു. ബെൻഷറിന്റെ എല്ലാ തെരുവുകളും
കൂടിച്ചേരുന്നതിവിടെയാണ് - വീതിയേറിയതും
പതിനാറ് തെരുവുകളെ ഒന്നിപ്പിക്കുന്നതുമായ
സ്റ്റാർലൈറ്റ് ~~സ്ക്വ~~ ~~സ്ക്വയർ~~ സർക്കിൾ ~~ഇടവഴി~~
~~കളോട്~~ താരതമ്യേന ഇടവഴികളേക്കാൾ വളരെയധിക
വിജനമാണ്. പക്ഷേ രാത്രിയിൽ ഇതുപോലെ
യുള്ള സർക്കിളുകൾക്ക് ഉറക്കമില്ല. മാന്ത്രിക
മായ അനുഭൂതി ഉളവാക്കാൻ പ്രാപ്തിയുള്ള

കലാകാരൻമാരും, സംഗീത ആസ്വാദകരും നിറയുന്ന സ്റ്റാർലൈറ്റ് സർക്കിൾ ബെൻഷമിന്റെ അഹങ്കാരത്തിലൊന്നാണ്, ആ നഗരത്തിന്റെ കിരീടത്തിലെ പൊൻതൂവലാണ്. മൂന്നു ഭാഗവും കടലായി ബന്ധമുള്ളതിനാൽ, ഇന്തപ്പനകളാണ് ഓരോ പാതകളെയും വ്യത്യസ്തപ്പെടുത്തുന്നത്. ~~പ്രസിദ്ധമായ നഗരക്കാഴ്ച~~ അവൻ ക്ഷീണിതമായ മനസ്സുമായി എല്ലാം നോക്കി കണ്ട് നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. പകുതി വഴിയിൽ ഒരു ഇന്തപ്പനയുടെ തണലിലുള്ള ഇരിപ്പിടത്തിൽ അവൻ ഇരിപ്പുറപ്പിച്ചു. സന്ധ്യ കൂടുതൽ ഇരുട്ടിലേക്ക് നടക്കുകയായിരുന്നു. അവൻ പുസ്തകസഞ്ചിയിൽ നിന്നും ആ കത്തെടുത്തു. "നിക്കോളാസ് അലക്സാണ്ടർ എന്ന എന്റെ നിക്കിന്" എന്ന് മാത്രം കവർ പേജിൽ എഴുതിയ ആ കത്തിൽ അവന്റെ വിദൂര ~~സ്മ~~ സ്മരണകളുടെ ഒരു കൂട്ടമുണ്ടായിരുന്നു. ഓർമ്മകളിലെ വേദനിപ്പിക്കുന്ന ഭൂതകാലത്തെ തുറന്നു വച്ച പുസ്തകം പോലെ അതിൽ വരച്ചുകാണിച്ചിരുന്നു. കത്ത് വന്ന ~~ആ~~ വിലാസം നൽകിയിരുന്നില്ലെങ്കിലും

(Note: This page will be scanned to publish the article in schoolwiki. So, Write neatly. Don't fold paper. Don't write overleaf).

അവനതാരാണെന്ന് വ്യക്തമായിരുന്നു. അവിടെ ആ ഈന്തപ്പനയുടെ തറയിൽ ഇരുന്നവൻ കണ്ണുനീർ വരാതെയാ കത്ത് വായിക്കാനാകില്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കി നിക്ക് അവിടെ നിന്നും എഴുന്നേറ്റു. വിശാലമായ ബെൻഷറിലെ തെക്കുഭാഗവും വടക്കുഭാഗവും വേർതിരിച്ച് അതിർത്തി തീർക്കുന്ന കടലിൽ ചെന്നുതീരുന്ന വിശാലമായി അതീവ സുന്ദരമായി ഒഴുകുന്ന ലൂക്ക നദി ~~[illegible]~~ അതിന് കുറുകെയുള്ള അത്യതിക ദൂരമുള്ള പാലത്തിലൂടെ അവൻ നടന്നു, ഓർമ്മകളുടെ സഞ്ചിയുമേന്തി! ആ നദി സാധാരണ രീതിയിലുള്ളതായിരുന്നില്ല. അലുവ കഷ്ണങ്ങൾ പോലെ മൃദുലവും ~~[illegible]~~ അചഞ്ചലവുമായ കരിക്കൽ പാളികളാൽ രണ്ടു ~~[illegible]~~ പാതികൾ തീർത്ത ഒരു തടാകമായി മാത്രമേ അത് തോന്നുകയുള്ളൂ. അതിന്റെ വീതിയാണ് അതിനെ ഒരു സരസായി മാറ്റുന്നത്., പാലത്തിനു ~~[illegible]~~ മുഴുവനായി അൻപതിലധികം വഴി വിളക്കുകളുണ്ട്. അതിന്റെ വെളിച്ചത്തിലൂടെ ചക്രവാളത്തിലേക്കടുക്കുന്ന ~~[illegible]~~

സൂര്യനെ സാക്ഷിയാക്കി അവൻ നടന്നു. ആ നടത്തത്തിൽ അവൻ തന്റെ ഭൂതകാലമോർത്തു.

"കൂപ്പർ" കുടുംബത്തിലെ അതിസുന്ദരിയായ പെൺകുട്ടി വളരെയധികം കുലീനവും, പണത്തെ പ്രണയിച്ചവളുമായിരുന്നു സാറ. ബെൻകറിലെ അതി സമ്പന്നമായ കുടുംബം അതിൽ ഒരേതട്ടിൽ നിൽക്കുന്ന കുടുംബമായിരുന്നു 'ബ്ലാക്ക് വുഡ്". സാമ്പത്തികമായതും വികാരപൂർണ്ണമായ കാരണത്താലും, സാറ കൂപ്പർ അലക്സാണ്ടർ ബ്ലാക്ക് വുഡിന്റെ, ബ്ലാക്ക് വുഡ് കുടുംബത്തിന്റെ ഏക അനന്തരവകാശിയുടെ വധുവായി. സമ്പന്നമായ രണ്ടു കുടുംബങ്ങളും ബെൻകറിന്റെ രണ്ടു ഭാഗങ്ങളേയും ~~ഭരിച്ചിരുന്നു~~ അവ്യക്തമായി ഭരിച്ചിരുന്നു!!!...

അവൻ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കവേ ചിന്തകൾക്ക് ഊന്നൽ കൂട്ടും വിധം അവൻ കടൽത്തിരത്തിന് സാക്ഷിയായി തന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രാധാന്യമേറിയ ഇടം വൈകാരികതയുടെ ഒരു കുടം വീണവന്റെ മനസിൽ ~~ചിന്ത~~ പടർന്നു

വിജനമായ ആ കടൽത്തീരത്ത് ഒരു പെൺ
കുട്ടിയെ അവൻ കണ്ടു. അവനു മാത്രം വ്യക്ത
മാകുന്ന അവന് മാത്രം കാണാൻ സാധിക്കുന്ന
ആ ~~പെൺ~~ പെൺകുട്ടി ~~കടലിനടുത്തുകൂടി~~
കടലിനടുത്തേക്ക് പോകുന്നതായവൻ തോന്നി.
പെട്ടെന്നവന്റെ കണ്ണിൽ ഒരു ജലതുള്ളിയൂറി.
അതധികം വൈകാതെ പതിവായുള്ള ഒരു
മഴയായി തീർന്നു. കടൽതീരത്തിനടുത്തുള്ള അക്കേഷ്യ
മരം ലക്ഷ്യമാക്കി അവൻ നടന്നു. അതിന്റെ
തണലിലിരുന്നു. മനസ്സിനത്യധികം വിഷാദം നിറഞ്ഞിരി
ക്കുന്നു. ആദ്യമായല്ല അവൻ ഈ കത്തുകൾ
ലഭിക്കുന്നത്. അവൻ ~~18~~ പതിനെട്ടാം വയസ്സിൽ
ആ ലൈബ്രറിയിൽ പഠിക്കാൻ ചെന്നതുമുതൽ
അവന്റെ കുടുംബം ബെൻഷറിൽ നിന്നും പോയ
തുമുതൽ അവനാ കത്തുകൾ പതിവുള്ളതാണ്.
മഴയിൽ മുഴുവൻ നനഞ്ഞ, ആ മരത്തിന്റെ
ചുവട്ടിൽ അവൻ കടൽ തിരകളെ നോക്കിയിരു
ന്നു. ആ തിരകൾക്കു സാക്ഷിയായി അവൻ തന്റെ
ഓർമകളിലേക്ക് മടങ്ങി.

സാറാ ക്രൂഷറിന്റേയും അലക്സാണ്ടർ ബ്ലാക്ക് വുഡിന്റേയും ഏകമകനായി ജനിച്ച അവന്റെ സ്വന്തം ഭൂതകാലത്തിലേക്ക് ....! സാറയുടേയും ബ്ലാക്ക് വുഡിന്റേയും ജീവിതം സമ്പന്നപൂർണ്ണമായിരുന്നെങ്കിലും, അവിടെ വൈകാരിക ബന്ധം നന്നേ കുറവായിരുന്നു. പണത്തിനുവേണ്ടി എന്തും ചെയ്യാൻ മടിക്കാത്ത ബ്ലാക്ക് വുഡിന്റെ ഭാര്യയായി ~~സാറ~~ ഉള്ള സാറയുടെ ജീവിതം അത്യധികം ദുർഘടമായിരുന്നു. തന്റെ കുഞ്ഞിന് ഒരു രീതിയിലുമുള്ള വാത്സല്യം നൽകാത്ത, സാറയുടെ ആഗമനത്തെ ബ്ലാക്ക് വുഡ് കുടുംബത്തിന്റെ ശാപമായും, നിക്കിനെ ആ ശാപത്തിന്റെ ഭാഗമായി ആ കുടുംബത്തിന്റെ ഘാതകനായും അവർ കണ്ടു. അലക്സാണ്ടറിന്റെ ഈ മനസ്സ് സ്ഥാനീയമല്ലെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞ സാറ ജീവിതത്തിന്റെ അർത്ഥരാഹിത്യം സഹിക്കാതെ തന്റെ ജീവിതത്തിൽ സംഭവിച്ച ആ ദുരന്തങ്ങളെ സഹിക്കാൻ സാധിക്കാതെ, ബെൻകറിന്റെ വിജനമായ തീരത്തേക്ക് നിക്കിന് 5 വയസുള്ളപ്പോൾ അവനെ തന്റെ

സ്വന്തം കുടുംബത്തിലേൽപ്പിച്ച് മരണാസന്നയായ ഹൃദയത്തോടെ നടന്നു നീങ്ങി. ഉറക്കത്തിലായിരുന്ന നിക്കോളാസ് ഉറക്കമുണർന്ന് അമ്മയെ അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ട് ഓടി. അവ്യക്തമായ വേദനിപ്പിക്കുന്ന ഓർമ്മകളെ ചികഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള വേദനയും കഷ്ടപ്പാടും നിക്ക് അപ്പോൾ ആലോചിച്ചില്ല. അന്നോടിയ ഓട്ടത്തിന്റെ കാൽവിറ ഇന്നും അവന് ഭയാനകമാണ്.

സ്വന്തം അമ്മ മഴനനഞ്ഞ് കടൽത്തിരത്തുകൂടെ നനഞ്ഞൊട്ടിയ വസ്ത്രങ്ങളോടെ പോകുന്ന ദൃശ്യം ഇന്നും അവൻ അത്യധികം വ്യക്തമാണ്. അന്നവനിലെ ബലം അത്യധികം ഉച്ചത്തായിരുന്നതിനാൽ ഹൃദയധമനികൾ പൊട്ടും വിധം തുടിച്ചിട്ടുമുള്ള ആ കൊച്ചുബാലന്റെ പ്രയത്നം അമ്മയ്ക്ക് കണ്ടില്ലെന്ന് നടിക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. ആ മഴയിൽ അവനും അമ്മയും മണലിൽ ചേർന്നിരുന്നു. ഹൃദയങ്ങൾ തൊടും വിധം അവർ പുണർന്നു. അവരുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകി. ബെൻകർ ക് നഗരവും അന്നവരുടെ

കൂടെ കണ്ണീരിൽ കുതിർന്നു. അവൻ പെട്ടെന്ന്
ഓർമകളിൽ നിന്നും ഉണർന്നു. ആ കത്തിലേക്ക്
നോക്കി അവൻ വീണ്ടും വീണ്ടും കണ്ണിമകൾ
അടച്ചും തുറന്നും കൊണ്ടിരുന്നു. അധികം
വൈകാതെ ആ കടലാസിലേക്ക് കണ്ണീർ തുള്ളികൾ
ഇറ്റി വീഴാൻ തുടങ്ങി.

തന്റെ ജീവിതത്തിൻ ഏറ്റവും
വലിയ പങ്കുവഹിച്ച ആ പെൺകുട്ടി എവിടെ
യോ ഇരുന്ന് ഏതോ സാഹചര്യത്തിൽ തന്റെ
കുഞ്ഞിനെ മറക്കേണ്ടി വന്നവൾ. ഇന്നും ഓരോ
ആഴ്ചയും ഒരമ്മയുടെ വാത്സല്യം മകനെക്കാനായി
തെഴുതുന്നവൾ. അങ്ങനെയങ്ങനെ നിക്കോളസ്
ആ കടൽ തീരം നോക്കി ചിന്തിച്ചു എവിടെയൊക്കെ
ന്ന് നിശ്ചയമില്ലാതെ ഓരോ കത്തുകൾക്കും
തിരിച്ച് മറുപടി എഴുതാറുണ്ട്. ഇന്നും അവൻ
മഴ തോർന്ന ആ ബെൻചിന്റെ തീരത്ത്
കടലിരമ്പങ്ങൾക്കിടയിലൂടെ പേനകൊണ്ടെഴുതി..
ഓരോ തവണയും ആ പേന കടലാസിൽ
തട്ടുമ്പോൾ അവന്റെ ആത്മാവ് രണ്ടായി

മുറിയും അതിൽ നിന്നും മഷിയായി അമ്മയുടെ ഓർമ്മകൾ കടലാസിൽ പരക്കും. ചില കഥകൾ അങ്ങനെയാണ്. മനുഷ്യ ജീവിതമെന്ന പുസ്തകത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടതും അവസാനിക്കാതെ പാതി വഴിയിൽ നിശബ്ദമായതുമായ കഥകൾ. തന്റെ ജീവിതത്തിൽ നിന്നും ഇറങ്ങേണ്ടി വന്നതിന്റെ ~~അർത്ഥം~~ ~~മനസില~~ ആവശ്യം മനസിലാകാതെ അവനിന്നും അനാഥനായി അകലുന്നു.

മനസ്സിൽ അർത്ഥശൂന്യമായ ഒരിടമായി ആ ഓർമ്മകളെ സൂക്ഷിക്കുന്നു. അത്യധികം സ്നേഹം ഉള്ളിലുള്ള വെമ്പൽ! അവനതിനെ ശപിച്ചുകൊണ്ടു ജീവിക്കുന്നു.

ഹൃദയത്തിൽ മുള്ളുകൊള്ളുംപോലെ ആ കത്തുകൾ അവനെ ~~സങ്കോചിപ്പിക്കു~~ സങ്കടപ്പെടുത്തുകയും, തനിക്കായാരോ ഈ ലോകത്തെവിടെയോ അമ്മ എന്ന പേരിൽ അവനായി കാത്തിരിക്കുന്നു എന്ന വിശ്വാസം അത് അവനെ, ഹൃദയത്തെ കാറ്റു വീശും പോലെ

സാന്ത്വനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

അവനിന്നും ഇത്ര നനഞ്ഞിരിക്കണമെങ്കിൽ ആ മഴ എത്രമാത്രം അവനിൽ പെയ്തിരിക്കണം! അവൻ ദൂരെ കടലിലേക്ക് നോക്കി കണ്ണുകളടച്ചു: പ്രപഞ്ചാത്മാവിന്റെ സാന്ത്വനം അവനനുഭവപ്പെട്ടു...